

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยในการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังของเรือนจำกลางเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังของเรือนจำกลางเพชรบุรี ศึกษาระดับการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา ลักษณะนิสัย และอาชีพก่อนต้องโทษ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยการกระทำผิด ได้แก่ ฐานความผิด ความรู้สึกเกี่ยวกับการกระทำผิด การกระทำความผิดซ้ำ กำหนดโทษ ระยะเวลาที่อยู่ในเรือนจำ และจำนวนครั้งที่ต้องโทษ และจำนวนครั้งที่กระทำผิด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรม ความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤติกรรม และความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤติกรรม

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ได้แก่ ด้านการศึกษา วิชาสามัญ ด้านการฝึกวิชาชีพ และด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี สามารถเขียนผลการวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้ต้องขังจำแนกตามปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา ลักษณะนิสัย และอาชีพก่อนต้องโทษ

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังจำแนกตามปัจจัยภูมิหลัง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	15	5.2
- 21-30 ปี	170	58.4
- 31-40 ปี	86	29.6
- 41-50 ปี	16	5.5
- 51-60 ปี	4	1.4
- สูงกว่า 60 ปี	-	-
2. สถานภาพสมรสของท่านก่อนต้องคดี		
- โสด	151	51.9
- สมรส	96	33.0
- หย่าร้างหรือแยกกันอยู่	32	11.0
- อื่นๆ คือ ไม่ระบุ	12	4.1
3. ระดับการศึกษาของท่าน		
- ไม่ได้เรียนหนังสือ	5	1.7
- ประถมศึกษา	63	21.6
- มัธยมศึกษาตอนต้น	101	34.7
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	69	23.7
- อาชีวะ(ปวช. ปวส. ปวท.)	38	13.1
-ปริญญาตรีขึ้นไป	10	3.4
- อื่นๆ คือ ไม่ระบุ	5	1.7
4. ศาสนา		
- พุทธ	272	93.5
- คริสต์	1	0.3
- อิสลาม	18	6.2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ลักษณะนิสัย		
- สงบ /เฉย / ใจเย็น	162	55.7
- อารมณ์ฉุนเฉียว / โกรธง่าย/ ใจร้อน	43	14.8
- มองโลกในแง่ดี/ยินดี	80	27.5
- เสรีซิม / กลัว	2	0.7
- อื่นๆ คือ ไม่ระบุ	4	1.4
6. อาชีพก่อนต้องโทษ		
- ว่างาน	19	6.5
- รับจ้าง	152	52.2
- ค้าขาย	64	22.0
- เกษตรกรรม (ทำนา/ทำสวน/ทำไร่/เลี้ยงสัตว์)	32	11.0
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	6	2.1
- อื่นๆ คือ ไม่ระบุ	18	6.2

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาคือ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.6 สถานภาพสมรสก่อนต้องคดี ส่วนใหญ่โสด คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ สมรส คิดเป็นร้อยละ 33.0 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 23.7 และประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.6 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 93.5 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 6.2 ส่วนใหญ่มีลักษณะนิสัย สงบ /เฉย / ใจเย็น คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาคือ มองโลกในแง่ดี/ยินดี คิดเป็นร้อยละ 27.5 และอารมณ์ฉุนเฉียว/ โกรธง่าย/ ใจร้อน คิดเป็นร้อยละ 14.8 อาชีพก่อนต้องโทษ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 22.0 และเกษตรกรรม (ทำนา/ทำสวน/ทำไร่/เลี้ยงสัตว์) คิดเป็นร้อยละ 11.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้ต้องขังจำแนกปัจจัยการกระทำผิด ได้แก่ ฐานความผิด ความรู้สึกเกี่ยวกับการกระทำผิด การกระทำความผิดซ้ำ กำหนดโทษ ระยะเวลาที่อยู่ในเรือนจำ และจำนวนครั้งที่ต้องโทษ และจำนวนครั้งที่กระทำผิด

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังจำแนกตามปัจจัยการกระทำผิด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.ปัจจุบันท่านต้องโทษในคดี		
- ฆ่าคนตาย	19	6.5
- ปล้นทรัพย์/ชิงทรัพย์	15	5.2
- ลักทรัพย์/วิ่งราวทรัพย์	31	10.7
- ข่มขืนกระทำชำเรา	21	7.2
- ทำร้ายร่างกาย	19	6.5
- ประมาท	2	0.7
- ยาเสพติดให้โทษ	162	55.7
- อื่นๆ คือ ไม่ระบุ	22	7.6
2.ท่านไม่ได้ทำผิดตามที่ถูกศาลตัดสิน		
- ใช่	70	24.1
- ไม่ใช่	189	64.9
- ไม่แน่ใจ	32	11.0
3.เมื่อพ้นโทษไปแล้ว ท่านไม่แน่ใจว่าจะทำผิดอีก		
- ใช่	83	28.5
- ไม่ใช่	99	34.0
- ไม่แน่ใจ	109	37.5
4. กำหนดโทษของท่านตามคำพิพากษาของศาล		
- ต่ำกว่า 1 ปี	12	4.2
- 1-2 ปี	42	14.7
- 2.1 – 3 ปี	31	10.8
- 3.1 – 4 ปี	35	12.2
- 4.1 – 5 ปี	38	13.3
- มากกว่า 5 ปี	52	18.2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
- มากกว่า 10 ปี	39	13.6
- มากกว่า 20 ปี	12	4.2
5. ท่านต้องโทษในเรือนจำมาแล้ว		
- ต่ำกว่า 1 ปี	93	32.5
- 1-2 ปี	97	33.9
- 2.1 – 3 ปี	44	15.4
- 3.1 – 4 ปี	23	8.0
- 4.1 – 5 ปี	6	2.1
- มากกว่า 5 ปี	13	4.5
- มากกว่า 10 ปี	4	1.4
- มากกว่า 20 ปี	-	-
6. ท่านเคยต้องโทษตามคำพิพากษาของศาลมาแล้ว(รวมปัจจุบันด้วย)		
- 1 ครั้ง	197	68.9
- 2 ครั้ง	45	15.7
- 3 ครั้ง	9	3.1
- 4 ครั้ง	5	1.7
- มากกว่า 5 ครั้ง	4	1.4
7. ท่านเคยกระทำความผิดมาแล้ว (รวมครั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม)		
- 1 ครั้ง	148	51.7
- 2 ครั้ง	49	17.1
- 3 ครั้ง	17	5.9
- 4 ครั้ง	8	2.8
- 5 ครั้ง	6	2.1
- มากกว่า 5 ครั้ง	7	2.4

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ต้องโทษในคดียาเสพติดให้โทษ คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาคือ ลักทรัพย์/วิ่งราวทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 10.7 อื่นๆ (พรบ.อาวุธปืน) คิดเป็นร้อยละ 7.6 ข่มขืนกระทำชำเรา คิดเป็นร้อยละ 7.2 หม่าคนตาย ทำร้ายร่างกาย ปล้นทรัพย์/ชิงทรัพย์และประมาท ตามลำดับ

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ทำผิดตามที่ถูกศาลตัดสิน คิดเป็นร้อยละ 64.9 ไม่ได้ทำผิดตามที่ถูกศาลตัดสิน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 11.0

เมื่อพ้นโทษไปแล้ว ท่านไม่แน่ใจว่าจะทำผิดอีก ผู้ต้องขังตอบว่าไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตอบว่าไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 34.0 และตอบว่าใช่ คิดเป็นร้อยละ 28.5

กำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาล ส่วนใหญ่มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมาคือ 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.7 มากกว่า 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.6

ต้องโทษในเรือนจำมาแล้ว ส่วนใหญ่ต้องโทษมาแล้ว 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.5 2.1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.4

เคยต้องโทษตามคำพิพากษาของศาลมาแล้ว (รวมปัจจุบันด้วย) ส่วนใหญ่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมาคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.7

เคยกระทำความผิดมาแล้ว (รวมครั้งที่ถูกจับกุมและไม่ถูกจับกุม) ส่วนใหญ่เคยกระทำความผิดมาแล้ว 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.1 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.9

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้ต้องขังจำแนกตามปัจจัยแวดล้อม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัย ความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤตินิสัย และความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤตินิสัย

ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของผู้ต้องขัง ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัย

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัย	ลักษณะข้อความ (n = 291 คน)	ระดับคะแนน		การแปลผล
		ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	
1. การพัฒนาพฤตินิสัย คือ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง ได้แก่ การให้การศึกษาวิชาสามัญแก่ผู้ต้องขัง	P	269 (92.4)	22 (7.6)	มาก
2. การพัฒนาพฤตินิสัย คือ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง ได้แก่ การฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง	P	257 (88.3)	37 (11.7)	มาก
3. การพัฒนาพฤตินิสัย คือ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง ได้แก่ การให้การอบรมด้านศาสนาและศีลธรรมแก่ผู้ต้องขัง	P	258 (88.7)	33 (11.3)	มาก
4. การพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังต้องดำเนินการพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน คือ การศึกษาวิชาสามัญ การฝึกวิชาชีพ และ การอบรมทางด้านศาสนาและศีลธรรม	P	267 (91.8)	24 (8.2)	มาก
5. ท่านคิดว่าการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังที่เรือนจำดำเนินการจะช่วยให้ท่านไม่กระทำความผิดซ้ำอีกเมื่อพ้นโทษ	P	192 (66.0)	99 (34.0)	มาก
6. เจ้าหน้าที่เรือนจำให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังน้อยเกินไป	N	157 (54.0)	134 (46.0)	มาก
7. โรงเรียนที่ทำการสอนวิชาสามัญผู้ต้องขังไม่เหมาะสม	N	128 (44.0)	163 (56.0)	น้อย

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนา พหุตินิสัย	ลักษณะ ข้อความ (n = 291 คน)	ระดับคะแนน		การ แปลผล
		ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	
8. โรงเรียนฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังไม่เหมาะสม	N	125 (43.0)	166 (57.0)	น้อย
9. สถานที่อบรมด้านศาสนาและศีลธรรม ผู้ต้องขังไม่เหมาะสม	N	132 (45.4)	159 (54.6)	น้อย
10. วิชาชีพที่ผู้ต้องขังได้รับการฝึกจากเรือนจำ ไม่สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพได้	N	148 (50.9)	143 (49.1)	มาก
รวม				มาก

N ข้อความเชิงลบ (Negative)

P ข้อความเชิงบวก (Positive)

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่าการพัฒนาพหุตินิสัย คือ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง ได้แก่ การให้การศึกษาวิชาสามัญแก่ผู้ต้องขัง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 92.4 รองลงมาเห็นว่าการพัฒนาพหุตินิสัยผู้ต้องขังต้องดำเนินการพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน คือ การศึกษาวิชาสามัญ การฝึกวิชาชีพ และการอบรมทางด้านศาสนาและศีลธรรม คิดเป็นร้อยละ 91.8

ตารางที่ 4.4 วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของผู้ต้องขัง ด้านความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพหุตินิสัย

ความต้องการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาพหุตินิสัย	ลักษณะ ข้อความ (n = 291 คน)	ระดับคะแนน		การ แปลผล
		ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ใช่ จำนวน (ร้อยละ)	
1. ท่านต้องการเรียนหนังสือ	P	247 (84.9)	44 (15.1)	มาก
2. ท่านต้องการฝึกวิชาชีพอย่างเดียว	P	107 (36.8)	184 (63.2)	น้อย
3. ท่านต้องการฝึกวิชาชีพที่เรือนจำจัดให้	P	179 (61.5)	112 (38.5)	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความต้องการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาพฤตินิสัย	ลักษณะ ข้อความ (n = 291 คน)	ระดับคะแนน		การ แปลผล
		ใช่	ไม่ใช่	
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
4. ท่านต้องการรับการอบรมด้านศาสนา และศีลธรรม	P	197 (67.7)	94 (32.3)	มาก
5. ท่านต้องการฝึกสมาธิ	P	156 (53.6)	135 (46.4)	มาก
6. ท่านต้องฝึกวิชาชีพตามที่เรียนจำกำหนด	P	197 (67.7)	94 (32.3)	มาก
7. ท่านสามารถเลือกฝึกวิชาชีพได้ตามความ ต้องการ	P	178 (61.2)	113 (38.8)	มาก
8. ท่านต้องการให้บุคคลภายนอกมาจ้าง แรงงานผู้ต้องขังในการผลิตสินค้า	P	232 (79.7)	59 (20.3)	มาก
9. ท่านต้องการให้พระสงฆ์หรือผู้นำศาสนา อื่นๆมาเทศหรืออบรม ทุกสัปดาห์	P	181 (62.2)	110 (37.8)	มาก
10. ท่านต้องการให้ผู้ต้องขังเป็นครูช่วย สอนหนังสือให้ผู้ต้องขัง	P	123 (42.3)	168 (57.7)	มาก
11. ท่านต้องการเรียนหนังสือหรือศึกษา วิชาสามัญเพียงอย่างเดียว	P	97 (33.3)	194 (66.7)	มาก
12. ท่านต้องการให้กรมราชทัณฑ์จัดหางาน ให้ท่านทำ เมื่อท่านพ้นโทษ	P	198 (68.0)	93 (32.0)	มาก
รวม				มาก

N ข้อความเชิงลบ (Negative)

P ข้อความเชิงบวก (Positive)

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนหนังสือ มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 84.9 รองลงมาต้องการให้บุคคลภายนอกมาจ้างแรงงานผู้ต้องขังในการผลิตสินค้า คิดเป็น ร้อยละ 79.7

ตารางที่ 4.5 วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของผู้ต้องขัง ด้านความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤตินิสัย

ความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤตินิสัย	ลักษณะ ข้อความ (n = 291 คน)	ระดับคะแนน		การ แปลผล
		ใช่	ไม่ใช่	
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
1. ท่านคิดว่าจะนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาพฤตินิสัยไปประกอบอาชีพสุจริตหรือหางานทำได้เมื่อพ้นโทษ	P	236 (81.1)	55 (18.9)	มาก
2. ท่านคิดว่าจะมีโอกาสหางานทำได้ไม่ยากเมื่อพ้นโทษ	P	217 (74.6)	74 (25.4)	มาก
3. ถ้าสังคมให้อภัย ท่านจะไม่กระทำความผิดซ้ำอีกหลังพ้นโทษ	N	256 (88.0)	35 (12.0)	มาก
4. ท่านคิดว่าครอบครัวจะให้อภัยในความผิดที่ผ่านมา	P	271 (93.1)	20 (6.9)	มาก
5. ท่านคิดว่าจะนำวิธีการฝึกสมาธิที่ได้รับจากการฝึกจากเรือนจำไปฝึกสมาธิเมื่อพ้นโทษจากเรือนจำ	P	171 (58.8)	120 (41.2)	มาก
6. ท่านคิดว่ากรมราชทัณฑ์จะช่วยเหลือจัดหาเงินทุนให้ท่านเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นโทษ	P	152 (52.2)	139 (47.8)	มาก
7. ท่านคิดว่าเพื่อนบ้านจะรังเกียจที่ท่านเคยต้องโทษจำคุก	N	159 (54.6)	132 (45.4)	มาก
8. ท่านได้รับการฝึกวิชาชีพที่ทำให้ท่านไม่สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพได้เมื่อพ้นโทษ	N	165 (56.7)	126 (43.3)	มาก
9. ท่านคิดว่าเงินรางวัลที่ท่านได้รับจากการฝึกวิชาชีพน้อยเกินไป	N	232 (79.7)	59 (20.3)	มาก
10. การพัฒนาพฤตินิสัยในเรือนจำ ช่วยให้ท่านเป็นคนดีของสังคมได้	P	217 (74.6)	74 (25.4)	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤตินิสัย	ลักษณะ ข้อความ (n = 291 คน)	ระดับคะแนน		การ แปลผล
		ใช่	ไม่ใช่	
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
11. ท่านคิดว่าสังคมจะไม่ยอมให้อภัยและ ไม่ยอมรับผู้เคยต้องโทษ	N	145 (49.8)	146 (50.2)	มาก
12. ท่านคิดว่าท่านได้ประโยชน์จากการ พัฒนาพฤตินิสัยน้อย	P	150 (51.5)	141 (48.5)	มาก
รวม				มาก

N ข้อความเชิงลบ (Negative)

P ข้อความเชิงบวก (Positive)

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่คิดว่าครอบครัวจะให้อภัยในความผิดที่ผ่านมามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาคิดว่าถ้าสังคมให้อภัย จะไม่กระทำผิดซ้ำอีกหลังพ้นโทษ คิดเป็นร้อยละ 88.0 จะนำความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาพฤตินิสัยไปประกอบอาชีพสุจริตเมื่อพ้นโทษ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ได้แก่ ด้านวิชา สามัญ ด้านการฝึกวิชาชีพ และด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์การพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ด้านวิชาสามัญ

ด้านวิชาสามัญ	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5	4	3	2	1			
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การศึกษาวิชาสามัญ ควรให้เจ้าหน้าที่ เรือนจำเป็นครูผู้สอน	P	61 (21.0)	70 (24.1)	79 (27.1)	52 (17.9)	29 (10.0)	3.28	1.26	ไม่แน่ใจ
2. ผู้ต้องขังที่มีความรู้ เหมาะสมควรเป็น ครูผู้ช่วยสอนใน การเรียนสายสามัญ	P	41 (14.1)	80 (27.5)	94 (32.3)	42 (14.4)	34 (11.7)	3.18	1.19	ไม่แน่ใจ
3. ควรให้บุคคลภายนอก ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มาเป็นครูผู้สอน	P	179 (61.5)	76 (26.1)	26 (8.9)	7 (2.4)	3 (1.0)	4.45	.83	เห็นด้วย
4. อุปกรณ์การเรียนการ สอนมีเพียงพอ	P	37 (12.7)	54 (18.6)	138 (47.4)	41 (14.1)	21 (7.2)	3.15	1.05	ไม่แน่ใจ
5. ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญเพียงพอ	P	64 (22.0)	104 (35.7)	96 (33.0)	20 (6.9)	7 (2.4)	3.68	.97	เห็นด้วย
6. เรือนจำยังขาดแคลน ครูผู้สอน	N	111 (38.1)	101 (34.7)	54 (18.6)	18 (6.2)	7 (2.4)	4.00	1.02	ไม่ เห็นด้วย
7. ควรจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยมา ใช้ประกอบการสอน	P	161 (55.3)	90 (30.9)	29 (10.0)	6 (2.1)	5 (1.7)	4.36	.87	เห็นด้วย
8. ควรให้ผู้ต้องขังเรียน หนังสือได้เต็มวัน โดยไม่ต้องทำงาน	P	117 (40.2)	80 (27.5)	57 (19.6)	33 (11.3)	4 (1.4)	3.94	1.08	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านวิชาสามัญ	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5	4	3	2	1			
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
9. ควรมีการเรียนสาย สามัญครึ่งวันและฝึก วิชาชีพครึ่งวัน	P	94 (32.3)	87 (29.9)	74 (25.4)	28 (9.6)	8 (2.7)	3.79	1.08	เห็นด้วย
10. ควรมีกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้มากยิ่งขึ้น	P	107 (36.8)	116 (39.9)	58 (19.9)	7 (2.4)	3 (1.0)	4.09	.87	เห็นด้วย
11. ผู้ต้องขังโดยทั่วไป ให้ความสนใจต้องการ เรียนสายสามัญน้อย เกินไป	N	52 (17.9)	101 (34.7)	118 (40.5)	18 (6.2)	2 (.7)	3.63	.87	ไม่ เห็นด้วย
12. ควรมีการรณรงค์ จงใจให้สนใจ เรียนหนังสือ มากขึ้น	P	105 (36.1)	132 (45.4)	46 (15.8)	8 (2.7)	-	4.15	.78	เห็นด้วย
13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการบังคับให้ ผู้ต้องขังเรียนหนังสือ	N	63 (21.6)	62 (21.3)	70 (24.1)	58 (19.9)	38 (13.1)	3.18	1.33	ไม่แน่ใจ
รวม							3.76	.47	เห็นด้วย

N ข้อความเชิงลบ (Negative)

P ข้อความเชิงบวก (Positive)

จากตารางที่ 4.6 พบว่า โดยภาพรวมการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ด้านวิชาสามัญ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .47) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้บุคคลภายนอกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาเป็นครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .83) รองลงมาเห็นว่าควรจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .87) และผู้ต้องขังที่ไม่แน่ใจอุปกรณ์การเรียนการสอน มีเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 1.05)

ตารางที่ 4.7 วิเคราะห์การพัฒนาทัศนคติของผู้ต้องขัง ด้านการฝึกวิชาชีพ

ด้านการฝึกวิชาชีพ	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5	4	3	2	1			
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ควรให้เอกชนที่มี ความรู้ความสามารถ ดำเนินการฝึกวิชาชีพ ให้กับผู้ต้องขัง	P	146 (50.2)	100 (34.4)	34 (11.7)	5 (1.7)	6 (2.1)	4.29	.89	เห็นด้วย
2. การฝึกวิชาชีพ ไม่ จำเป็นต้องคำนึงถึง พื้นฐานการศึกษาของ ผู้ต้องขัง	P	101 (34.7)	111 (38.1)	56 (19.2)	16 (5.5)	7 (2.4)	3.97	.99	เห็นด้วย
3. การฝึกวิชาชีพควรให้ ผู้ต้องขังมีส่วนร่วม และแสดงความคิดเห็น ด้วย	P	123 (42.3)	126 (43.3)	41 (14.1)	-	1 (0.3)	4.27	.72	เห็นด้วย
4. การฝึกวิชาชีพควร คำนึงถึงความสนใจ ของผู้ต้องขัง	P	163 (56.0)	86 (29.6)	40 (13.7)	2 (0.7)	-	4.41	.75	เห็นด้วย
5. ควรให้เอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการฝึก วิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง	P	126 (43.3)	107 (36.8)	43 (14.8)	12 (4.1)	3 (1.0)	4.17	.90	เห็นด้วย
6. ควรให้มีเครื่องมือและ อุปกรณ์ในการฝึก วิชาชีพที่ทันสมัย เหมือนเอกชน	N	154 (52.9)	94 (32.3)	37 (12.7)	2 (0.7)	4 (1.4)	4.35	.83	ไม่เห็น ด้วย
7. ในการฝึกวิชาชีพ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่ ให้ผู้ต้องขังสอนกันเอง	P	27 (9.3)	70 (24.1)	93 (32.0)	54 (18.6)	47 (16.2)	2.92	1.20	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการฝึกวิชาชีพ	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5	4	3	2	1			
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
8. การฝึกวิชาชีพควร เน้นคุณภาพ ความ ประณีตมากกว่า ปริมาณ	P	105 (36.1)	105 (36.1)	62 (21.3)	13 (4.5)	6 (2.1)	3.99	.97	เห็นด้วย
รวม							4.05	.52	เห็นด้วย

N ข้อความเชิงลบ (Negative)

P ข้อความเชิงบวก (Positive)

จากตารางที่ 4.7 พบว่า โดยภาพรวมการพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ด้านการฝึกวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าการฝึกวิชาชีพควรคำนึงถึงความสมัครใจของผู้ต้องขัง ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = .75) รองลงมาเห็นว่าควรให้เอกชนที่มีความรู้ความสามารถดำเนินการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขัง ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = .89) และผู้ต้องขังที่ไม่แน่ใจในการให้ผู้ต้องขังสอนกันเองในการฝึกวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 1.20)

ตารางที่ 4.8 วิเคราะห์การพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม

ด้านการอบรมทาง ศาสนาและศีลธรรม	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5	4	3	2	1			
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ผู้ต้องขังทุกคนควร ได้รับการอบรมด้าน ศาสนาและศีลธรรม	P	77 (26.5)	1129 (44.3)	68 (23.4)	10 (3.4)	7 (2.4)	3.89	.92	เห็นด้วย
2. ควรมีการฝึกสมาธิ และวิปัสสนาให้แก่ ผู้ต้องขังทุกสัปดาห์	P	52 (17.9)	90 (30.9)	100 (34.4)	33 (11.3)	16 (5.5)	3.44	1.08	ไม่แน่ใจ
3. ควรอบรมด้านศาสนา และศีลธรรมให้ ผู้ต้องขังเฉพาะ วันหยุดราชการเท่านั้น	P	44 (15.1)	78 (26.8)	108 (37.1)	42 (14.4)	19 (6.5)	3.29	1.09	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านการอบรมทางศาสนา และศีลธรรม	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
4. ครอบบรมด้านศาสนา และศีลธรรมแก่ ผู้ต้องขังในวันสำคัญ ของชาติ ศาสนาและ พระมหากษัตริย์	P	108 (37.1)	119 (40.9)	49 (16.8)	11 (3.8)	4 (1.4)	4.08	.90	เห็นด้วย
5. ควรจัดให้มีการอบรม ศาสนาและศีลธรรม ให้ผู้ต้องขังทุกคน	P	59 (20.3)	103 (35.4)	79 (27.1)	39 (13.4)	11 (3.8)	3.55	1.07	เห็นด้วย
6. ควรให้พระสงฆ์และ ผู้นำศาสนาเข้าอบรม ผู้ต้องขังมากกว่า 1 ครั้งต่อ/สัปดาห์	N	54 (18.6)	74 (25.4)	95 (32.6)	51 (17.5)	17 (5.8)	3.33	1.14	ไม่แน่ใจ
7. ควรจัดให้มีการอบรม ศาสนาและศีลธรรม ให้กับผู้ต้องขังรายบุคคล	P	41 (14.1)	47 (16.2)	103 (35.4)	56 (19.2)	44 (15.1)	2.95	1.23	ไม่แน่ใจ
8. การฝึกสมาธิทำให้จิตใจ สงบเยือกเย็นและเป็นคน ที่มีสติอยู่ตลอดเวลา	P	94 (32.3)	129 (44.3)	50 (17.2)	11 (3.8)	7 (2.4)	4.00	.93	เห็นด้วย
9. ผู้ต้องขังที่ผ่านการฝึก สมาธิและวิปัสสนา ส่วนใหญ่เป็นคน ประพฤติดี	P	50 (17.2)	103 (35.4)	107 (36.8)	18 (6.2)	13 (4.5)	3.55	.99	เห็นด้วย
10. ควรให้มีเจ้าหน้าที่ร่วม ด้วย ทุกครั้งเมื่อมีการ อบรมศาสนาและศีลธรรม	P	77 (26.5)	138 (47.4)	62 (21.3)	112 (4.1)	2 (0.7)	3.95	.84	เห็นด้วย
11.ควรเน้นการอบรมศาสนา และศีลธรรมให้มากกว่า การศึกษาสายสามัญ และการฝึกวิชาชีพ	P	41 (14.1)	51 (17.5)	105 (36.1)	72 (24.7)	22 (7.6)	3.06	1.14	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านการอบรมทาง ศาสนาและศีลธรรม	ลักษณะ ข้อความ (n=291 คน)	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
		5 จำนวน (ร้อยละ)	4 จำนวน (ร้อยละ)	3 จำนวน (ร้อยละ)	2 จำนวน (ร้อยละ)	1 จำนวน (ร้อยละ)			
12.กิจกรรมด้านการ อบรมศาสนาและ ศีลธรรมที่เรือนจำ จัดให้น้อยเกินไป	P	30 (10.3)	56 (19.2)	151 (51.9)	42 (14.4)	12 (4.1)	3.17	.94	ไม่แน่ใจ
13.ควรบังคับให้ ผู้ต้องขังทุกคน เข้ารับการอบรม ด้านศาสนาและ ศีลธรรม ทุกครั้ง ที่เรือนจำจัดให้	N	35 (12.0)	72 (24.7)	89 (30.6)	53 (18.2)	42 (14.4)	3.02	1.22	ไม่แน่ใจ
14. เรือนจำมี อนุศาสนาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ รับผิดชอบอบรม ด้านศาสนาและ ศีลธรรมน้อยเกินไป	N	49 (16.8)	86 (29.6)	123 (42.3)	26 (8.9)	7 (2.4)	3.49	.96	ไม่แน่ใจ
15.ควรเชิญพระสงฆ์ และวิทยากรทาง ศาสนาและศีลธรรม เข้าอบรมให้มีจำนวน ครั้งมากกว่า ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	P	55 (18.9)	95 (32.6)	92 (31.6)	37 (12.7)	12 (4.1)	3.49	1.06	ไม่แน่ใจ
รวม							3.49	.65	เห็นด้วย

N ข้อความเชิงลบ (Negative)

P ข้อความเชิงบวก (Positive)

จากตารางที่ 4.8 พบว่า โดยภาพรวมการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = .65) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็น

ว่าควรอบรมด้านศาสนาและศีลธรรมแก่ผู้ต้องขังในวันสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = .90) รองลงมาเห็นว่าการฝึกสมาธิทำให้จิตใจสงบเยือกเย็นและเป็นคนที่มึสติอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .93) และผู้ต้องขังที่ไม่แน่ใจควรจัดให้มีการอบรมศาสนาและศีลธรรมให้กับผู้ต้องขังรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 1.23)

คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง

1. ความเห็นของผู้ต้องขังที่มีต่อการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการให้การศึกษาสายสามัญ ด้านสายวิชาชีพและด้านการอบรมศาสนาและศีลธรรม ดังตารางที่ 4.9 ตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในการพัฒนาพฤตินิสัย ด้านการให้การศึกษาสายสามัญ ด้านสายวิชาชีพ และด้านการอบรมและศีลธรรม

ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังดีพอสมควร	38	23.15
2. ควรให้มีการฝึกอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาด และผู้ต้องขังสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ภายหลังพ้นโทษ	28	17.07
3. อยากให้มีครูฝึกสอนมากกว่านี้	22	13.41
4. อุปกรณ์ในการเรียนไม่เพียงพอ	15	9.15
5. เจ้าหน้าที่ไม่สนใจให้ความรู้ผู้ต้องขังเท่าที่ควร	10	6.10
6. เวลาเรียนน้อยเกินไป	9	5.49
7. ผู้ต้องขังจะได้ไม่สนใจยาเสพติด	8	4.88
8. รู้จักสำนึกกับสิ่งตนเองทำบ้าง	7	4.27
9. เจ้าหน้าที่ไม่มีความจริงจังในการพัฒนาคุณภาพผู้ต้องขังอย่างแท้จริง ทำตามนโยบายเท่านั้น	7	4.27
10. ทำให้ผู้ต้องขังมีความประพฤติดี	6	3.67
11. สร้างแรงจูงใจจะได้พัฒนาคนไปสู่สังคมที่มีคุณภาพ	5	3.05
12. การนั่งสมาธิทำให้ใจเย็นลงและมีสติมากขึ้น	5	3.05
13. ทำให้ผู้ต้องขังใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4	2.44
รวม	164	100

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในการพัฒนาพฤตินิสัย ด้านการให้การศึกษาสายสามัญ ด้านสายวิชาชีพ และด้านการอบรมและศีลธรรม พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในการพัฒนาพฤตินิสัยดีพอสมควร มีจำนวน 38 คน

คิดเป็นร้อยละ 23.15 รองลงมาผู้ต้องขังเห็นว่าควรมีการฝึกอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดเพื่อให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ภายหลังพ้นโทษ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 และข้อที่ผู้ต้องเสนอความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ทำให้ผู้ต้องขังใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44

2. ปัญหาที่ผู้ต้องขังพบในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาศายสามัญ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังด้านการศึกษาศายสามัญ

ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. ผู้ต้องขังไม่ว่างมาเรียนเพราะต้องทำงานในโรงงานฝึกวิชาชีพ	45	30.61
2. ครูผู้สอนไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถ	37	25.17
3. หนังสือเรียน และอุปกรณ์ในการเรียนไม่เพียงพอ	34	23.13
4. ผู้ต้องขังไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร	20	13.61
5. เจ้าหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึงเพราะมีน้อย	11	7.48
รวม	147	100

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังด้านการศึกษาศายสามัญ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ไม่ว่างมาเรียนเพราะต้องทำงานในโรงงานฝึกวิชาชีพ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.61 รองลงมาเป็นเพราะครูผู้สอนไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 25.17 และข้อที่ผู้ต้องขังเห็นว่ามมีปัญหาที่น้อยที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึงเพราะมีน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48

3. ปัญหาที่ผู้ต้องขังพบในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านสายวิชาชีพ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพหุคูณผู้ต้องขังด้านสายวิชาชีพ

ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. วิชาชีพไม่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นโทษ	56	26.42
2. ขาดครูที่มีความสามารถในการฝึกสอนวิชาชีพ	47	22.17
3. วิชาชีพที่สอนล้าสมัยไม่ทันต่อโลกภายนอก	42	19.81
4. อุปกรณ์ไม่ทันสมัย	36	16.98
5. ไม่ได้ฝึกวิชาชีพที่สนใจ	31	14.62
รวม	212	100

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพหุคูณผู้ต้องขังด้านการฝึกวิชาชีพ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาชีพไม่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นโทษ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42 รองลงมาเห็นว่าผู้ต้องขังเห็นว่าเป็นเพราะขาดครูที่มีความสามารถในการสอนวิชาชีพ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 22.17 และข้อที่ผู้ต้องขังเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ไม่ได้ฝึกวิชาชีพที่สนใจ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62

4. ปัญหาที่ผู้ต้องขังพบในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพหุคูณผู้ต้องขังด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพหุคูณผู้ต้องขังด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม

ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. ผู้ต้องขังให้ความสนใจในกิจกรรมน้อย	72	29.51
2. ไม่มีวิทยากรที่ทำให้ผู้ต้องขังสนใจได้	69	28.28
3. กิจกรรมไม่น่าสนใจ ทำให้เบื่อ	65	26.64
4. สถานที่ไม่เอื้อต่อการฝึกปฏิบัติ	38	15.57
รวม	244	100

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพหุคูณผู้ต้องขังด้านการอบรมทางศาสนาและศีลธรรม พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ให้ความสนใจในกิจกรรมน้อย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.51 รองลงมาเป็นเพราะไม่มีวิทยากรที่ทำให้ผู้ต้องขังสนใจได้

จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.28 และข้อที่ผู้ต้องขังเห็นว่ามีความน้อยที่สุด คือ สถานที่ไม่เอื้อต่อการฝึกปฏิบัติ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57

5. ข้อเสนอในการแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. ควรเน้นความสนใจของผู้ต้องขังในการเรียน	89	26.97
2. ควรนำบุคคลภายนอกที่เก่ง ๆ มาสอนบ้าง	80	24.24
3. ควรเปลี่ยนแนวทางในการฝึกวิชาชีพให้ทันสมัย ตรงตามความต้องการของตลาด	61	18.48
4. เจ้าหน้าที่ควรให้ความสนใจผู้ต้องขังอย่างจริงจัง	29	8.79
5. ควรจัดการอบรมศาสนาเฉพาะวันสำคัญทางศาสนา	25	7.58
6. ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาพฤตินิสัยมากกว่าความต้องการยอดรายได้จากการทำงาน	24	7.27
7. ควรจัดกิจกรรมนันทนาการให้มากขึ้น	22	6.67
รวม	330	100

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา พบว่า ควรเน้นความสนใจของผู้ต้องขังในการเรียนมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 26.97 รองลงมาควรนำบุคคลภายนอกที่เก่ง ๆ มาสอนบ้าง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 และข้อเสนอแนะที่ผู้ต้องขังเสนอแนะในการแก้ปัญหาน้อยที่สุด คือ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี

ตารางที่ 4.14 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขังกับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

การพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง	Chi-Square	Sig
อายุ	279.910	.490
สถานภาพสมรส	209.937	.488
ระดับการศึกษา	507.248	.002*
ศาสนา	96.702	.998
ลักษณะนิสัย	236.359	.973
อาชีพก่อนต้องโทษ	434.328	.590

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การทดสอบด้วยค่าสถิติไคว์สแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง 1 ด้าน คือ ระดับการศึกษา ส่วนด้านอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.15 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ต้องขังกับการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

การพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง	Chi-Square	Sig
ฐานความผิด	801.092	.000*
ความรู้สึกร่วมเกี่ยวกับการกระทำผิด	135.846	.583
การกระทำความผิดซ้ำ	146.031	.346
กำหนดโทษ	489.841	.405
ระยะเวลาที่อยู่ในเรือนจำ	453.372	.088
จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	288.053	.357
จำนวนครั้งที่ทำผิด	387.187	.058

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 การทดสอบด้วยค่าสถิติไควสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าการกระทำผิดของผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง 1 ด้าน คือ ฐานความผิด ส่วนด้านอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.16 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมของผู้ต้องขังกับการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง

การพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง	Chi-Square	Sig
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัย	841.752	.000*
ความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤตินิสัย	992.927	.000*
ความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤตินิสัย	772.080	.000*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 การทดสอบด้วยค่าสถิติไควสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าปัจจัยแวดล้อมของผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาพฤตินิสัย ความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤตินิสัย และความคาดหวังต่อการพัฒนาพฤตินิสัย